

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 fnt — kr.
Fél évre	2 fnt — kr.
Negyed évre	1 fnt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Hol itt az igazság?

Midőn az ember átlépve gondtalan ifjúságának éveit az élet küzdőterére lép, nem csak az a célja, hogy magát és alapított családját napról-napra fentartsa s megelégedjék azzal, hogy majd így csak lassan áttengeti életét, hanem az is, hogy megélhetését arra az időre is biztosítsa magának, midőn majd öreg napjaiban a gyöngülő test megtagadja a szolgálatot s nem lesz képes magának mindennapi szükségleteit megszerezni, vagy pedig hogy az ő halála esetére hátrahagyott családját biztosítva legyen a nélkülözések ellen.

Ennek a célnak szolgálatából áll mindnyájunknak az élete s azt kiki a maga módja szerint igyekszik elérni. Az egyik saját keze szorgalmával gyűjti a vagyont, a másik a szülőitől örököltet törekszik nem csak megtartani, de gyarapítani is, a harmadik ismét olyan állás elnyerésében fáradozik, mely neki fáradságos szolgálata után nyugdíjat biztosít, a mely hivatva van őt öreg napjaiban a nélkülözések ellen megvédeni.

Az utolsó rendbe tartoznak egyebek közt a kincstári erdőőrök is, kik bizonyára nem magáért azért a szerény díjazásért vállalták el a terhes szolgálatot, melyet nekik állásuk juttat, mert hiszen más téren képzettségük és igyekezetük mellett valószínűleg talán jobban érvényesülhetnének s többet is kereshetnének, de hát őket leginkább az csábítja pályájukra, hogy itt úgy nekik, mint haláluk után özvegyeik-

nek, serdületlen gyermeiknek némi nyugdíj van biztosítva.

Méltányos és igazságos dolog is az, hogy az, kinek szolgálatában fölemésztettük ifju erőnket, elnyűttük egészségünket, megadja nekünk a mindennapi kenyerünket akkor is, midőn előrehaladott korunk vagy betegségünk meg bénítja tetterőnket s a további szolgálatra már képtelenek vagyunk, vagy pedig midőn a halál kiragad az élők sorából, hogy családjuk, mely szolgálatunkban segítőnk és támogatónk volt, ne legyen az inség és nyomor martalékává.

Ebből a nemes intenczióból indult ki az államhatalom, midőn kivétel nélkül minden alkalmazotjának bizonyos nyugdíjat biztosított s azok, kiknek érdekében ezt tette, hálás köszönettel tartozhatnak csak neki atyai gondoskodásáért s mégis mindennek dacára itt is van oka panaszra, és pedig jogos és méltányos panaszra a kincstári erdőőröknek, mert nem egyforma az a mérték, a melylyel a nyugdíjat mérték.

Azt mondja a nyugdíjtörvény, hogy az erdőőrnek tiz évi szolgálat után van igénye nyugdíjra s előbb nem: sok szó férne ugyan ehez a hosszú időhöz, de hát ezt most nem akarjuk feszegetni, mert utóvégre is valamely kezdő határt csak kellett szabni és senki sem kívánhatja, hogy egy-két napi szolgálat után évek hosszú során át érdemetlenül gyámolítsák, hanem igenis van szavunk azokhoz a fokozatokhoz, a melyek szerint a nyugdíj meg van szabva.

Az első tiz évi szolgálat után kapja a kincstári erdőőr legutóbb s nyugdíjaztatása

alkalmávas élvezett fizetésének negyedrészt nyugdíjképen, azután a folytatólagos évekért egész a huszadik szolgálati év betöltéseig semmit, húsz év után fizetése felét, harmincz után három negyedét s végre negyven évi szolgálat után a teljes nyugdíjat, vagyis a legutóbb élvezett készpénz fizetést teljes összegében, tehát éppen úgy számolnak itt, mint ahogy az áruló Judásnak fizették ki a vérdíjat a farizeusok: tiz . . húsz . . harmincz.

Az az egy nap hiján tiz esztendő, mit olyan sok fáradság és keserűség közt kell átélni, az nem számít, az semmi, mert ha csak egy nap hiányzik is a húszba, az már csak tiz és egy szemernyivel sem több, tehát az, aki egy nap hiján húsz évet szorgalmatoskodott, fáradozott, semmivel sem érdemelt ki többet, mint az, ki ezt a szolgálatot tiz éven át teljesítette.

A tisztviselőknél ugyan szintén tiz évi szolgálat az alapja a nyugdíjnak, de hát a mérték, az itt már egészen más; ezeknek már a lépcső első fokán megadják fizetésüknek nem 25, de 40 százalékát s azontúl egy évet sem szolgálnak ingyen, mert minden egyes eltöltött esztendő után fokozódik a nyugdíjuk a fizetésnek két százalékával.

Kérdezzük már most: hol it az igazság? Azt fogják talán erre felelni, hogy a tiszt-

viselőnek nagyobb és költségesebb tanulmányokat kellett végeznie, hogy tisztjét betölthesse s így jogos és méltányos, hogy többet is kapjon, de hát vajjon nem kap fizetést is és nyugdíjat is képzettségéhez arányítva többet? Ez a kifogás tehát nem állhat meg s nem is azt mondjuk mi, hogy a tisztviselő sokat kap, sőt ellenkezőleg készségesen elismerjük, hogy nálunk még a tisztí fizetések sem érték el a rendezésnek azt a fokát, melyet élvezői méltán megérdemelnek, hanem igenis azt mondjuk, hogy az altisztek kapnak keveset.

Ugyanazt a czélt, ugyanazzal a buzgósággal, nemes törekvéssel s aránylag ugyanazzal a tudással szolgálják az altisztek is, a melylyel a tisztviselők s így csak jogos és méltányos lenne, ha nyugdíjaztatásuknál is ugyanabban az elbánásban részesülnének.

Ha már megkívánja a szolgálatadó a hűséges szolgálatot, abban az igyekezetet, a buzgóságot, ne igyekezzék egy évtizedet semminek tekintve az érdemből bármit is levonni. Nem jó szülő az, a melyik különbséget tesz a gyermekei közt s míg az egyiket dédelgeti, czifra ruhában járattja, csemegékkal eteti, addig a másikat rongyos mezbe burkolja s száraz kenyérhajakat dob elébe. Így csak a mostoha szokta megkülönböztetni a saját gyermekét az idegentől, nem szabad ezt azonban tennie a hazának,

TÁRCZA.

Vadászkaland a gyakorlati életből.

(folytatás és vége.)

Másnap már három órakor délután magamhoz vettem a jelző kést és elindultam a vizmosáshoz, hogy ott helyemet elfoglaljam. Még jó világos volt, midőn fölkapaszkodtam a füzre s ott egy kinyuló ágra ültem, melyről már előbb letakarítottam a kisebb galyakat. Az ülőhelyemül szolgáló ág éppen a pocsolya egyik vége fölött volt. A vizmosás jóval tágasabb volt a pocsolyánál s így az oldalain álló fák koronái közt meglehetősen nyílás volt, melyen a világosság lehatolt a vízre s így volt kilátásom arra, hogy még a teljes besötétedés esetén is meg láthatom az ott fetregő vadat.

Soká vártam már kényelmesnek éppen nem mond-

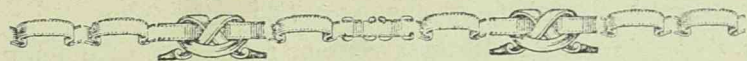
ható ülökémen, a nap is leáldozott már, de az én vadam csak nem jelentkezett. Az alkouyt nyomban követte a sötétség s már reményemet kezdtem veszteni s éppen azon tanakodtam, hogy leszálljak-e kecskefűz trónusomról midőn távolról csörtetés zaja ütötte meg füleimet, mi ismét türelemre intett. Kis vártatva ugyanarról a helyről hatalmas zörgés, dobogást, csattogás zaja hallatszott, melyből nyilvánvaló volt, hogy ott vadkanok viaskodnak egymással. Körülbelül egy óra hosszat hallgattam már viaskodásukat, mire elváltak egymástól s az egyik nagy öröömre felém tartott s pár percz mulva már közvetlen közelemben, majdnem a fa alatt állt meg s nagyokat fujva szimatolt, miből azt következtettem, hogy sejti ittlétemet s tán nem is fog a vízbe mení, hanem eloldalog. Ebben minden áron meg akartam akadályozni s ezért minden erőmből megfeszítve szemeimet, hogy a sötétségben alakját kivehessem, mi végre sikerült is annyira, hogy végre még fülét, farkát is megtudtam különböztetni.

Nem sokat teketóriáztam, hanem oda durrantottam, mire rögtön nagy robaj támadt, én pedig ugyanabban a pillanatban elvesztettem az egyensúlyt s lecsusztam

melynek mindannyian egyformán édes gyermekei, hű fiai vagyunk.

Az igazságos és méltányos ilyen eljárás által hálára kötelezett gyermekek fokozott igyekezete és buzgósága pedig bőven be fogja hozni azt az évi pár ezer forintot, melyet az igazságosság alkalmazása megkíván.

Mérjünk egyenlő mértékkel!

Gyászlapok.

Lapunk mult számában megemlékeztünk volt arról, hogy számosan volt olvasóink közül nem hederítve sem kérésre, sem intésre, tetemes előfizetési díj hátralékukkal beburkolóztak az ismeretlenség homályába, itt hagyva minket immár kétséssé vált követelésünkkel gyászos árvaságban.

Fájdalmasan érint, igaz, annak a tekintélyes összegnek az elvesztése, de még fájdalmasabban az, hogy constatálnunk kell ennyi barátunknak vélt kartársunkban történt csalatkozásunkat, ambár még most sem akaruk fölöttük pálczát törni, sőt ellenkezőleg miután legnagyobb részük intő'sorainkra még csak nem is felelt, hinni akarjuk, hogy ezeket előbbi tartózkodási helyükről való elköltözködésük miatt kézhez sem vették s ezért feledkeztek meg tartozásuk kiegyenlítéséről. Tekintettel pedig arra, hogy minket a végrehajtó nagyon könnyen s bármikor megtalál, annak étvágyát pedig csak akkor tudjuk kielégíteni, ha a mi adósaink is kifizetik tartozásaikat, elkerülhetlennek tartjuk ezek tartózkodási helyét kinyomozni, hogy így

jogos és méltányos követeléseinket rajtuk vagy békés, vagy bírói uton behajtassuk, miért is ezennel fölkérjük összes olvasóinkat, hogy az alábbi névsorból az általuk ismerteket kiböngészni s mostani lakásukat és utolsó póstájukat velünk egy levelezőlapon közölni sziveskedjenek. Könnyebb tájékozódás céljából ide jegyezzük az illetőknek azt a tartózkodási helyét, hol azok tudomásunk szerint legutóbb tartózkodtak s hova nekik a lapot küldtük.

A névsor és a hátralék összege a következő:

1. Ádám József, Brusztur . . . 4 frt 34 kr.
2. Rotharides Bertalan Ticha . . . 6 frt 34 kr.
3. Brany Alajos, Eger . . . 4 frt 34 kr.
4. Kily János, Nagy-Vázsony . . . 4 frt 34 kr.
5. Sebestén István Boksze . . . 6 frt 34 kr.
6. Szabados Vincze, F. Domony . . . 7 frt 34 kr.
7. Szvitelszky Gusztáv, Uzso . . . 6 frt 34 kr.
8. Takács Miklós, Hunyad-Dobra . . . 6 frt 34 kr.
9. Zuszkin József, Rezsőpart . . . 4 frt 34 kr.
10. Zsurmeszku Péter, Lenkusest . . . 6 frt 34 kr.
11. Finneszku Vazul, Szuszány . . . 4 frt 34 kr.
12. Matl József, Szolyva . . . 5 frt 34 kr.
13. Rezedák Jakab, Kaskány . . . 5 frt 35 kr.
14. Simon Gábor, Felső-Vissó . . . 6 frt 34 kr.
15. András Mihály, Berzete . . . 4 frt 34 kr.
16. Bicsi László, Sós-Vertike . . . 4 frt 34 kr.
17. Edelhasner Lajos, Albák . . . 5 frt 34 kr.
18. Bakay Antal, Gara-Rézi . . . 5 frt 34 kr.
19. Treszter N., Kolos-Hredistye . . . 4 frt 34 kr.
20. Kovács Miklós Szász-Nádas . . . 5 frt 67 kr.
21. Rákóczi Imre, Alkenyér . . . 4 frt 34 kr.
22. Kovács Károly Körösmező . . . 4 frt 34 kr.
23. Bórik K. W., Domanizs . . . 5 frt 34 kr.
24. Keresztes Mihály, Szomfova . . . 4 frt 34 kr.
25. Motz István, F. Győrös . . . 4 frt 34 kr.
26. Szuhár Károly, Ó-Víz . . . 4 frt 34 kr.
27. Plekker Alfons, Kerepes . . . 4 frt 34 kr.
28. Bordi János, Vadu-Dobri . . . 11 frt 84 kr.
29. Kaczenyák Pál, Ruttká . . . 8 frt 50 kr.

az ágról. Csúszás közben késem kicsuszott hüvelyéből, jó magam pedig erős őszi kabátomnál fogva lógva maradtam egy csonka ágon. Így a levegőben lógva hallgattam, merre fut az én agyarasom, néha egyet mordulva, most azonban nem ez volt a legnagyobb gondom, hanem az, hogy mikép fogok szabadulni kényelmetlen helyzetemből. Csúszáson közben ugyanis kabátom egész az alsó szegélyig hasadt végig s így maradtam lógva.

Először is fegyveremet löktem ki jó előre s most zsebkésemhez igyekeztem férni, hogy azzal kabátomat valahogy elvágjam, de lehetetlen volt az mert a karjaim annyira fölszorultak, hogy nem férhettem zsebemhez. Nagy aggodalmat okozott az is, hogy jelző késem nyelével a sárba zuhanva, éppen fölfelé álló pengéjébe eshetem. Helyzetem bizon nem a legkellemesebb volt. Nem! leesnem nem szabad, hanem igyekezni kell fölkapaszkodni a fára, de könnyebb volt ezt elgondolni mint megtenni, mert sokkal alább lógtam, mintsem hogy az ágat kezeimmel elérhettem volna.

No most ugyan megjártam, itt kell lógva maradnom' mig valaki majd nem tudom mikor megszabadít, mi nem volt valami nagyon megnyugtató, mert ezt a völgyet ritkán szokták emberek fölkeresni. Kétségbeesésemben elkezdtem eviczkélni s rángatózni s szerencsémre, mert kabátom szegélye végre is engedve a nagy tehernek, elszakadt s én nagy csobbanással estem bele a pocsolyába. Bár itt puha és kényelmes volt a helyem, még sem időztem benne soká, hanem kímászva elővettem gyufáimat, hogy azok világánál holmimat összeszedjem, de sajna! ezek teljesen eláztak s így tapogatózva kellett fegyveremet előkeresnem s ezt megtalálva, hazafelé indultam, meg sem kísértve jelző késem keresését.

Lakásom mintegy hat kilométernyire volt s így ráértem menetközben elmélkedni. Egyebek közt eszembe jutott, hogy fog majd az én oldalbordám, mivel csak nem rég kerültem össze, sajnálkozni fölöttem. No, ebben ugyan alaposan csalatkoztam!

Haza érve szomorúan becsoszogtam a szobába:

30. Nagy Sándor, Felső-Bánya 8 frt 25 kr.
 31. Zseltvay M. Német-Mokra . 8 frt 50 kr.
 32. Bozián György, Budurásza . 7 frt — kr.
 33. Veress I., Csik-Szt. Király . 8 frt — kr.
 34. Szalontai József, Klusárka 5 frt 34 kr.
 35. Habinyák F., Alsó-Lipnicza 5 frt — kr.

Ime egy része csak sok hátralékosainknak, mert azokat, kik nem csak ígérték tattozásukat részletekben megfizetni s valamelyes részlet befizetése által szavuknak urai is voltak, nem tüntettük ki.

Minden józan gondolkodású ember könnyen elképzelheti, hogy ilyen összegnek elvesztése mellett egész vállalatunk kockára van téve s nem fog csodálkozni azon, hogy mi sem felelhetünk meg úgy kötelességünknek, amint azt szeretnők és a közös érdek is megkíváná.

Ujból fölkérjük tehát tisztelt olvasóinkat és barátainkat, hogy fent kitüntetett követeléseink behajtásánál a lakhelyek közlésével közreműködni, esetleg az ismerős hátralékosokra alkalmazott erkölcsi nyomás által őket kötelezettségük teljesítésére szorítani sziveskedjenek.

LEVELEZÉS.

Znióváralja 1898 november 6.

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó évi október hó 22-én kelt levelemben megemlékeztem volt arról, hogy a medvék egy méhesben 6 kas méhet pusztítottak el, minek következtében el lett határozva ellenük az irtó háboru sigéretet tettem arra nézve is, hogy a vadászat lefolyásáról és annak eredményéről lapunk tisztelt olvasóit annak idején értesíteni fogom.

lámput gyújt, rám néz s azután minden bevezetés nélkül rákezd:

— Rég' sejtettem én ezt már s gondoltam is, hogy előbb utóbb rajt' veszítesz és így jársz! Annak a terecsenyi korcsmárosnak is kinyílt végre valahára a szeme s rajta csipve jól elmángolt. No de úgy kell annak, ki fiatal feleségit hónapokon keresztül napról-napra, éjszakáról-éjszakára magára hagyja s mások után töri magát!

— Legyen eszed asszony, — szoltam békéltetve, ne vádolj engem ilyen képtelenséggel; hiszen jól tudod, hogy mi után járok, törekszem.

El akartam neki beszélni szomorú végű históriámat, de hát hiába; ha egyszer az asszony garatja megindul, nincs az a hatalom, mely azt megállítsa. Utoljára is majdnem oda jutottunk, hogy én mángoltam volna őt el becsületesen, ha a kitört indulat fölött nem győzedelmeskedik a józan ész.

Másnap furfangosan vallatóra fogott az asszony, hogy tegyek őszinte vallomást a szép korcsmárosné

Most, midőn a vadászat megesett, mint szavatartó ember sietek ígéretemet beváltani.

A megbeszélt tervhez képest mult.hó 28 és 29 napjain rendeztük a vadászatot kopókkal való hajtással. Az első eredménytelen volt, a másodikan azonban egy hatalmas vén maczkó került a puskacsövek elé, de bizon a reá tett lövések eredménytelenek voltak s mi szomoruan ballagtunk hazafelé, mi közben nem maradt el a szokásos párbeszéd.

— Csak az én puskám elé került volna! — mondja az, egyik hiszem, hogy nem menekült volna meg.

— Én egész biztosra vettem, s jót állok róla, hogy találtam is — szól a másik.

— Ha golyós töltényem becsül, biztosan leteritettem volna, de a futó — ha találtam is — gyöngye volt az olyan erős bundásnak — véli a harmadik.

— Minden jól volna, csak ha az a volna nem volna — jegyzi meg valódi bölcs flegmájával a negyedik.

A rá következő vasárnap az iroda előtt áldogáltunk s régi szokásunkhoz hiven vadászkalandokról beszélgetünk midőn egyszerre csak oda robog egy kocsi, derekában Hattzó János kartársunkkal és egy medvével. Természetes, hogy beszélgetésünknek azonnal vége szakadt és a kocsi köré sereglettünk s kérdéseinkkel ostromoltuk barátunkat. Ez azután elmesélte, hogy amint a vasárnapi parancs kiosztáshoz indult, utját a méhes felé vette s legnagyobb bámulatára ott találta a vén maczkót első jobb lábán az egyik fölállított csapdában megfogva s már ekkor le is számolt volt földi bűneivel.

Természetes, hogy azonnal neki láttunk kutatni, vajjon van e lövés benne s nem is eredménytelenül. Egyik barátunk golyója a hátulsó jobb czombján hatolt át a nélkül, hogy csontot tört volna, a másik társunk postói közül három szem furódott lapoczkája fölött a testébe,

felől, akkor nem bánja, bár mit is tegyek, de bolondá tenni nem hagyja magát, mire én meg is ígértem, hogy adandó alkalommal mindent leleplezek előtte s puskámat vállra vetve elindultan estéli leshelyemre, megkeresendő jelző késemet.

A helyszínre érve szomoruan tapasztaltam, hogy bizon a vaddisznó jó négy méterrel hátrább ált, mint a hova én löttem; hát ez már mindig így lesz?

Hazafelé ballagva a vadász kunyhó felé vettem utamat s ettől mintegy száz lépésnyire egy erősen járt váltóra bukkantam. No, ma este ezt fogom elállni!

Délután szitálni kezdett az eső, de hát a vadász embert nem mézeskalácsból gyurták, hogy elolvadjon s én fitytyet hányva az időnek kimentem kiszemelt leshelyemre. Oda érve úgy okoskodtam, hogy nem lesz nekem jó mindjárt a váltóra állni, hanem kissé távolabb meghúzódni s csak azután közeledni, ha már az ismert csörtetést meghallom. Így is tettem s nem hiába, mert most az egyszer kedvezett a szerencse.

Az alkony beálltával az eső is elállt s csakhamar

de amint ő maga is állította, csak gyöngén s nagyobb kárt nem okozva benne.

Úgy látszik, hogy a maczkó sebeinek fájdalmát ment enyhíteni a méheshez, de vesztére, mert itt érte el végzete.

A zsiradék lefejtése után nyomott 97 kilogrammot, míg a zsir maga 29 kilo volt s így egész súlya 126 kilogramm.

Vadász üdvözléssel

igaz hive
GYÖRFFY ILLÉS
közal. m. kir. erdőőr.

A nagyvilágból.

A háboru veszedelme tehát elmúlt, mert a francziák meghátrálva az angolok előtt, visszavonták csapatukat az állítólag angol birtokot képező területről, mindazonáltal Anglia tovább fejleszti hadierejét s igyekszik az utolsó háboruban hatalmasnak bizonyult amerikai egyesült államokkal szövetségre lépni. Nyilvánvaló, hogy ezt abbéli félelmében teszi, hogy a messze keleten levő óriás birtokait az oroszok veszélyeztethetnék s Kinában a németekkel közösen előnyöket vívhatnak ki fölötte.

Kuba szigetéről, melyet az európai nagyhatalmak tartottak már egy év óta megszállva, a török csapatok végleg kivonultak. A megszálló hatalmak elhatározták, hogy sziget kormányzójává György görög nagyherceget fogják tenni, mi nem lenne egyéb, mint előkészítése a sziget Görögországhoz való csatolásának. Hallomás szerint Törökország tiltakozni fog a görög herceg kinevezése ellen, ez azonban nem fog neki használni, mert

nem elég erős arra, hogy a nagyhatalmakkal szemben szavainak nyomatékot kölesönözzön.

A genfi esküdtszék folyó hó 10-én ítélkezett Erzsébet királyné gyilkosa, a gaz Luccheni fölött s amint az előrelátható volt, az ottani törvényekben megszabott legsúlyosabb, életfogytig tartó fegyház-büntetéssel sújtotta. Ezt a büntetést még azzal lehet szigorítani, hogy a bűnhődőt időközönként hosszabb időre magánzárkába zárják s két-két napon fölváltva csak kenyéren és vizen tartják.

Országgyűlésünkben még mindig nagy a fölfordulás; az ellenzéki pártok nem tágitanak s erősen támadják a kormányt; minden igyekezetük arra van irányítva, hogy lehetetlenné tegyék a mostani kabinet kormányzását s azt lemondásra bírják. Az országban most mozgalom indult meg ebben az ügyben s míg az egyik rész kárhóztatja, addig a másik dicsőíti az ellenzék magatartását.

Hasznos tudnivalók.

A mérges méhek előnye. A méhészettel — daczára annak, hogy hasznos voltát és nagy előnyeit a gazdaságban készségesen elismerik — sokan azért nem akarnak foglalatostkodni, mert félnek a méhek csipéseitől s az ilyenek ha már nagy nehezen rá is szánják magukat méhek tartására, igyekeznek maguknak szelidebb fajokat beszerezni. Sokan vannak még mindig abban a hitben, hogy a méheknek a fullánkját csupán csak önvédelemre adta a természet, ezek pedig nagyon tévednek, mert a fullánk tulajdonképen egészen másra

megneszeltem az én vadam közeledtét, mire magam is lopva a váltó felé igyekeztem s mire oda értem, ott állt a vadkan is előttem vagy harmincz lépésnyire. Még egy lépést tett előre, de ez volt azután az utolsó is, mert ebbben a pillanatban eldőrdült már készen tartott fegyverem s a hatalmas állat nagy hörgéssel és még nagyobb kapálózással ott fetrengett előttem. A halállal való vívódása nem tartott sokáig s midőn meggyőződtem, hogy már nincs benne élet, vigan indultam hazafelé, hova megérkezve előszóllítottam oldalbordámat.

— No asszony, most beváltom ígéretemet; jöjj velem, hogy megmutassam neked a menyecskét, mely után annyi éjszakán át fáradoztam.

Daczára annak, hogy már sötét este volt, az asszony hamar elkészült az indulásra s lázas izgatottsággal sietett oldalomon; türelmetlensége minden lépéssel növekedett, mert biztosra vette, hogy csakugyan vetélytársnőjét fogom neki elárulni.

Időközben kitisztult az ég s a téli hold sápadt

vigyorgással bámult le a magasból a két siető alakra.

Midőn már vagy húsz lépésnyire értünk a kiszenvedett vadkanhoz, feleségem is észrevette s ijedtében erősen karomba csimpaszkodva remegő hangon kérdezte:

— Mi az?

— Hát ez az a menyecske, a melynek kedvéért annyi éjszakán át törtem magamat; — szoltam mosolyogva — annyira elhagyott a bátorságod? hiszen mindig óhajtottad látni! Most hát csak menj közelebb s töltsd ki rajta boszudat.

De bizon az asszony maga nem akart közelebb menni, hanem erősen belekapaszkodva a karomba vont magával s midőn végig tapogatta a 210 cm. hosszú agyarast, bűnbánólag borult hatalmas vállamra, és sirva kért bocsánatot a gyanakodásáért, mit egy pár édes csók kíséretében ott nyomban meg is kapott s mint boldog házaspár tértünk vissza szerény hajlékunkba.

Másnap reggel, midőn jelentéstételre a főnökömhöz siettem, találkoztam öreg collegámmal s elmondtam neki az örvendetes eseményt; megdicsérte ugyan

van hivatva. A méz tudvalevőleg nagyon könnyen meg-savanyodik s így elromlik, ha semmi olyan anyag nem vegyül közéje, mely tartósságát biztosítaná. Ilyen anyagot vegyíteni van hivatva a méhek fullánkja. A fullánk mérge nem egyéb hangyasavnál melynek az a tulajdonsága van, hogy a méz közé vegyülve, annak tartósságát elősegíti. Újabb megfigyelések beigazolták, hogy a méhek fullánkjukkal sűrűn éringetik a mézzel telt sejteket s ekkor mindig kibocsátanak abból egy csepp hangyasavat. Az amerikai fullánktalan méhek aránylag csak nagyon kevés mézet gyűjtenek, nyilvánvalóan azért, mert az a fullánk mérge híján amugy is elpusztulna, míg ennek ellenében a legmérgeesebb méhek egyuttal a legszorgalmasabb és legjobb mézgyűjtők is. Ne féljünk tehát a mérges méhektől.

Friss vizet a disznóknak! A disznó egyike a leghasznosabb házi állatainknak s mégis akadnak olyanok, akik nem fordítanak kellő gondot nevelésére és ápolására. Így legtöbb helyen soha sem adnak neki friss és tiszta vizet, mert azt hiszik, hogy annak az állatnak, mely olyan szívesen fetreng a pocsolyákban, akár milyen piszkos víz, vagy moslék is elég jó, pedig az nincs így, mert a disznó igen is megkívánja a tiszta friss vizet, kivált a nyári forróságokban, mikor gyakran kinozza a szomjúság. Szükséges tehát, hogy a disznóólban mindig legyen friss és tiszta víz, melylyel a disznó szomjúságát akkor olthatja el, mikor ennek szükségét érzi.

Különfélék.

Hova pályázzunk? 1. Kolozsvármegye gyalui járásában elhalálozás folytán egy kerületi erdőőri állomás lévén betöltendő, arra ezennel pályázat hirdettetik.

Az állomás székhelye: Gyalu. Javadalmazás: 300 frt évi fizetés, 40 frt lakbér, 60 frt lótarthatás és 25 frt ruha-átalány.

Pályázók felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37. §-ában előírt minősítésüket, ép és erős testalkatukat, jó

buzgóságot s tette magát, mintha örülne szerencsémnek. de savanyu arczáról leolvashattam az irigységet, midőn pedig elmondtam neki, hogy van ám itt még több is ebből a fajtából, hitetlenül rázta fejét s azt mondta, hogy nem jehet az. Most már elhiheti, mert még ugyanabban az évben lelöttem a másikat is, azóta pedig minden évben egy párt, úgy hogy már eddig egymagam harmincznyolcz darabot hozta terítékre s ezek közül legtöbbet az először alkalmazott módon.

Löttek itt azután vaddisznót mások is, sőt még öreg collegámnak is kedvezett a szerencse, de csak nyolcz év multán s így elég sokáig várakozott rá.

KÉTÉLŰ VADÁSZKÉS.

látó és halló képességüket, életkorukat, illetőségüket és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket Kolozs vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának, Kolozsvárrt, folyó évi november hó végéig nyújtásig be.

Kolozs vármegye közigazgatási erd. bizottsága.

2. Gróf Festetics Pál böhöneyi uradalmánál szakvizsgázott erdőőr felvétetik. Javadalmazás évenként a következő.

40 frt bér, 30 frt ruhapénz, lakás, tüzelőfa, 1 hold föld, 2 drb szarvasmarha, 4 drb sertéstartás, 5 hektoliter buza, 9-80 hekto rozs, 1-24 hektoliter árpa és 12 kg. só, valamint a kártékony vad utáni rendszeresített löpénz.

Sajátkezülg irt és bizonyítványmásolatokkal el-látott kérvények alulirtoz küldendők be.

Az állomás azzonal, legkésőbb január 1-én el-foglalandó.

Böhönye (Somogy megye), 1898. évi október hó 15.-én. **MAYER GYULA**, uradalmi főerdész.

3. Besztereczenaszód vármegye jaádi járásában egy kerületi erdőőri állomás lévén betöltendő, arra ezennel pályázat hirdettetik.

Az állomás székhelye Jaád. Javadalmazás 250 frt fizetés és 30 frt lakpénz, Jaád község által az erdőben adandó szabad lakás, 3 drb marha után legeltetési jog és a szükséges tűzifajárandóság.

Pályázók felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37. §-ában előírt minősítésüket, ép és egészséges testalkatukat jó látó és halló képességüket és eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket Beszter-czenaszód vármegye közigazgatási erdészeti bizottságá-nál Beszterczen f. évi november hó végéig nyújtásig be.

4. Az elhalálozás folytán megüresedett 22. sz. védkerület erdőőri állásának választás útján leendő betöltésére pályázatot nyitok; az állomás székhelye Alsó-Apsa, évi fizetés 300 frt, utólagos havi részletekben.

A választásban birtokarány szerint résztvenni jogosultak az alsó-apsai közbirtokosság, a körtvélyesi urbéres birtokosság, gör. kath. egyház és iskola.

A választás napja november 26-ika, helye Alsó-Apsa, a kérvények a szolgabírói hivatalhoz november 25.-ig beterjesztendők.

Baleset a Dunán. Jellmann József apatini köz-ségi jegyző pár nap előtt délután Langauer Lajos dr. köz-ségi orvos társaságában csónakon akart átmenni a Duna tulsó partján levő bérelt földjére. A csónak utközben fölfordult és mind a ketten beleestek a Dunába. Szeren-csére sikerült belekapaszkodniok a csónak szélébe és így tartották fönn magukat mintegy másfél óra hosszáig. Ekkor végre néhány halász érkezett a baleset színhelyére a kik kimentették a két embert veszedelmes helyzetükből. A baleset nagy kárt okozott a jegyzőnek: hatszáz forintnyi ezüstpénze, a mit a munkások kifizetésére vitt magával, beleveszett a Dunába.

Kettős rablógyilkosság. A komárommegyei Guta mezővárosban, kettős rablógyilkosság történt; Is-meretlen tettesek Szabó Lőrincné, özvegy korcsmárosnét és cselédjét, Nagy Marit gyilkolták meg, Szabó Lőrincné egészen egyedül lakott cselédjével és ezért a szomszédok csak másnap reggel tudták meg a szörnyű esetet. A gyilkosok kiásták a ház falát és úgy hatoltak be a lakásba. Az asszony, a mikor megtalálták, már hallott

volt, a leány még életben van, de szintén vivódik a halállal. A tetteseknek eddig semmi nyomuk sincs.

A csorvási boszorkány. Jóformán minden faluban van boszorkány, válóságos élő, szemmel látható és seprével kiséprűzhető boszorkány, csak hogy nem nevezik így, hanem azt mondja a nép, hogy javasasszony. Egy ilyen boszorkány Csorvás békésmegyei községben vesztét okozta egy fiatal leánynak. A leányzót Katona Mari-nak hívják, valami csúsz daganat volt a nyakán, azt szerette volna valamiképen eltüntetni.

Annál bizony semmi sem könnyebb, lelkem — biztatta Bocskaine, a javasasszony, a mikor a leány ősi parasztszokás szerint ő hozzá fordult orvos helyett. Nyomban meg is kezdték a kurát. A falu boszorkánya fölolvastott cinóbert itatott a leánynyal, a daganatot pedig szintén cinóberrel füstölte. A kurának két hét múlva nem várt eredménye lett: a szerencsétlen leány beleőrült. Ekkor került orvosok kezébe, a kik elmebaját gyógyíthatatlannak mondják.

Medvék a faluban. A háromszékmegei Lábórfalva községbe a napokban egy egész medvecsalád látogatott el. Egy anyamedve kölykeivel együtt vetődött a falu szomszédságába s a határban levő juhnyájából pusztított el néhány darabot. A környék lakossága menten felkerekedett a medvék üldözésére. Lóháton, gyalog, puskával, ásóval, vasvillával, botokkal üzőbe vették a fenevadakat s a medvefut sikerült is Márkus Andrásnak és Dragics Dávid földművelőknek agyonlőni. De az anyamedvével nem volt ilyen könnyű a munka. Ezt órákig üldözték a mezei tarlókon, míg végre délelőtt 10 óra tájban megszorították Uzonban, a fekete-ügy partján. Ott Mántsu Tódor és Klucs Ödön gazdák a temető szélén több lövéssel leterítették. Laborfalva, Szentivány és Uzon községek egyes délelőtt talpon voltak, mert hát nem is olyan mindennapi esemény, hogy a maczkó ilyen időben az emberi lakások közelébe merészkedjék lépni.

Huszonhatszor megkeresztelt gyermek. Veszedelemes szélhámosnőt tartóztatott le a brüsszeli rendőrség. Ez az asszony az embereknek arra a leggyöngédebb humanizmusára spekulált, a melylyel a szegény hajléktalan anyák s a gyámoltalan ujszülött csecsemők iránt viseltetik. Gyermekével a karján végigjárta a brüsszeli jótékony egyesületeket, előkelő családokat s keresztanyát keresett. Ily módon sikerült huszonhatszor megkereszteltetni gyermekét: tizenegyszer katolikus és tizenkétszer protestáns templomokban. Minden keresztelő természetesen dus ajándékokat jövedelmezett a szélhámos asszonynak.

Szerkesztői üzenetek.

Lengyel Albert urnak Ürmös. Ötszöri beiktatás, beleértve az 1 frt 50 kr. bélyegilletéket 4 frt 50 kr. ba kerül, mely összeg szíves beküldését kérjük. Istvánfi urnak. Irhatja úgy is, de csak a papír egyik oldalára. Üdvözlét! Monostori János urnak, KisKun-Dorozsma. A november elsei lapja azzal a megjegyzéssel érkezett vissza, hogy „elutazott“, levelező lapja következtében azonban mult számunkkal együtt ugyanazt küldtük el, hogy legyen alkalmunk meggyőződni az ottani postahivatal pontosságáról és lelkiismeretességéről. Kérem nekik egyuttal megmondani, hogy ismétlődő esetben panaszt emelek ellenük a postaigazgatóságnál.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Sz. 698.—1898.

h. e. b.

PÁLYÁZATI HIRDETmény.

Nagyküküllő vármegye bolyaiörjárásában rendszeresített III. osztályu erdőőri állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen 240 frt évi fizetéssel javadalmazott erdőőri állásra pályázni okhajtók felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37. §-ának a., b., c., pontjaiban előírt hellékek igazolására szolgáló okmányokkal, valamint erkölcsi, orvosi és szolgálati bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeiket, a melyekben nyelvismereteik is kiemelendők, bizottságunkhoz legkésőbb ez évi november hó 25-ig nyujtsák be.—

Az állást elnyerő erdőőr lehetőleg azonnal; de legkésőbb 1898 évi december hó végéig kötele szolgálatba lépni.—

A folyamatban levő erdőőri illetmény rendezés jóváhagyása esetén, a kinevezendő erdőőr kedvezőbb javadalmazásra számíthat.

Nagyküküllő vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának, Segesvárt 1898 évi október hó 31-én megtartott üléséből.—

SOMOGYI
alispán m. elnök.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Kartársaim!

50 frt jutalomdíj annak, ki nekem egy jobb erdőőri állást tud ajánlani. Czim E. Kamil, a dolinai vadásznál, u. p. Modró, Nyitra megye.

Erdőőri állást keres egy 27 éves erős testalkatu egyén, ki több évi gyakorlatta bir és elméletileg is jól képzett, az erdészeti szakmába vágó bármilyen kezeléshez ért, vadászatban is jártas. Szíves megkeresések R. T. czim alatt Szentes (Csongrád megye) poste restante küldendők. 2—3

Fontos téli idényre!

Téli halina (Filz) csizmák

(saját gyártmány)

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságért és tartosságért kezességet vállalok. Árak: 4 frt 50 kr.

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem.

LENGYEL ALBERT, erdőőr

Ürmös, u. p. Ágostonfalva, N, küküllő megye.

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujjalag megbízott
a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítettnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.
Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József főherceg udvari szállító.
Szerb kir. udvari szállítók. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.